

Fredric

"Mina Minnen"

Visit "[Mina Minnen](#)" on MotoLyrics.com

Mina minnen

Mina minnen.

Jag sitter kvar på samma plats, igen samma plats
som igår.
Jag sitter fast utan kraft att ta mig därifrån.
Jag ser mitt liv genom bilder, jag ser den hjälplösa
killen,
som satt och grät, och inte sågs av familjen.
Vill kunna säga till mig själv att jag är väldigt
mycket mer,
att kunna glömma dessa dagar när jag hade
problem.
Att kunna skratta till slut, att kunna gräta ut.
Att kunna prata om det mesta som jag gör det nu.
Jag är nog inte unik, men jag kan visa ändå, att jag
är
glad för det jag har, och det jag tänker på, det
som jag representerar,
som när jag älskar att leva. Mina minnen blir till
bilder och jag vill veta
mera. Jag hatar tiden som var, och när jag svek dom
ända som betydde
något för mig. Är inte väldigt att älskas. Gräter
floder, och tänker efter idag
men fast jag borde, så älskas minnen kvar. Placera
bilden i mitten,
på det som var mitt liv. Och mot den långa resan av
allt bråk och skrik.
Jag var mig själv hela vägen, men det räckte
knappt. Nu står jag kvar
i samma fotspår som tiden satt. Jag blev förtvild
snabbt, jag ville
vrida allt. Jag var den enda i min krets som inte spred
någon glans.
Jag tar ett steg tillbaka, åter insidan tala. Mitt liv
genom bilder blir den
svartvita tavlan.

[Ref.]

Jag ser dom när jag blundar nu, och det känns lite
bättre när dom kommer ut.
Ligger kvar där i samma säng, och det finns inget
som tar mig upp igen.
Jag ser dom när jag blundar nu, och det känns lite
bättre när dom kommer ut.
Ligger kvar där i samma säng, och det finns inget
som tar mig upp igen.

Fantiserar om ett bättre liv, en annan fin plats där
jag kan lita på mig själv
och jag har tid att leva hela vägen tills att kärleken
kom, där jag är någon
som dom kanske bryr sig om. Jag tänker om vi nu är
skapade för att
leva som två, vart är min tvillingsjäl som känner
mig och kanske förstär.
Jag väntar att gå, för kärleken är bara ett ord.
Och varje dag är samma sak,
jag borde hoppas och tror att dessa fina porträtt
från 1981 ska bli det sista
jag hittar rätt och kan se mig själv som mätt. Dom
tittar snett och även fast jag
kanske inte har mod, så blir det helt fel väg, för
jag tror att om man vägar
ha förmågan och kan ställa sina frågor river tiden
upp de livet som var fyllt
med massa planer. Jag kan erkänna nu att jag var
helt jävla slut och dessa
bilder målade upp mitt liv igen här och nu.

[Ref.]

Jag ser dom när jag blundar nu, och det känns lite
bättre när dom kommer ut.
Ligger kvar där i samma säng, och det finns inget
som tar mig upp igen.
Jag ser dom när jag blundar nu, och det känns lite
bättre när dom kommer ut.
Ligger kvar där i samma säng, och det finns inget
som tar mig upp igen.

Jag tar ett djupt andetag som så många gånger
innan. Men så fort jag andas
ut så rinner tårarna längs kinden. Kan inte hjälpa
hur jag känner och att
allting rivs upp när alla minnen i mitt hjärta blir min
dagliga luft.
Det hela blir tufft, försöker inte visa mitt jag men
när jag sitter här och
skriver så känns det bra. Och det jag har kvar, ska
ingen ta ifrån mig nu.

Jag vÃ¤ssar pennan och fÃ¶rklarar det som kommer ut.
Den Ã¤nda glÃ¤djen
som Ã¤r kvar Ã¤r att jag har hittat mig sjÃ¤lv. nu vet
jag vem den sprickan
Ã¤r sprÃ¤ngd. Det sista brevet har sagt det, och slutet
har sagt det.
Blir pÃ¥mind nu igen tills mina tankar har lagt sig. En
sista rad jag delar med
mig nu, sÃ¥ lyssna snabbt. Jag ger mig sjÃ¤lv till
kÃ¤nna, Ã¤ven fast det mesta
Ã¤r sagt. FÃ¶r mina tankar Ã¤r mitt tankesÃ¤tt och
tankar Ã¤r ju aldrig rÃ¤tt.
Ã„ven om jag Ã¶ppnar sjÃ¤len slutar allt pÃ¥ samma
sÃ¤tt.

[Ref.]

Jag ser dom nÃ¤r jag blundar nu, och det kÃ¤nns lite
bÃ¤ttre nÃ¤r dom kommer ut.
Ligger kvar dÃ¤r i samma sÃ¤ng, och det finns inget
som tar mig upp igen.
Jag ser dom nÃ¤r jag blundar nu, och det kÃ¤nns lite
bÃ¤ttre nÃ¤r dom kommer ut.
Ligger kvar dÃ¤r i samma sÃ¤ng, och det finns inget
som tar mig upp igen.

Visit [Fredric](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.